

תת"ע 15129/02/20 - מדינת ישראל נגד אליעזר ברנס

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 15129-02-20 מדינת ישראל נ' אליעזר ברנס
בפני כבוד השופטת שרתית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

נגד
אליעזר ברנס

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 19.10.7, הודיעת תשלום קנס בגין אי מתן זכות קדימה להולך רגל שעמד על המדרכה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המ מייחס לו וטען: **ביצעתו פנית פרסה ברוח' בן גוריון**, עם הפנים לכיוון דרום ועשיתי פרסה לכיוון צפון. עמדתי ממש ראשון עם האופננו והתחלף לאור יrok. היה אורך אדום ברמזור הולכי הרجل שביבעת את פנית הפרסה. הולך הרجل היה 3 נתיבים מmine, אני הייתי בא' התנועה באמצעות הכביש. אני כופר בעבירה.

ביום 20.7.20, נשמעו הראיות בתיק שבנדז.

מטעם המאשימה, העיד רס"ב שאול כהן, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 וסרטון מצלמת גוף, שסומן ת/2. מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 19.10.7, ב时刻 10:21, נפג הנאשם באופננו בבני ברק, ברחוב בן גוריון מכיוון צפון לדרום ובהגיעו לצומת עם רחוב ז'בוטינסקי, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא מבצע פניה פרסה שמאליה, עוצר ומאפשר להולכת רجل שחצתה מעבר החציה במקום, לחצות ממערב למזרח, אך חדש נסיעתו מבלי לחתת זכות קדימה לשני הולכי רגל, שהיו על שפת המדרכה וניכר היה כי בכוונתם לחצות את מעבר החציה האמור וכך עשו, לאחר שהנאשם חלף על פניהם.

עמוד 1

העד הורה לנאשם לעזר את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "נתתי זכות קדימה, לא הפרעתו לאף אחד, למה אתה רושם לי זו"ח, אין לי כספ".

ב-ת/2, ניתן לראות, כמפורט בפרוטוקול, עמוד 4, שורות 11-10, את ביצוע העבירה על ידי הנאשם.

העד נחקר והשיב כי לזכרו, רמזור הולכי الرجل פועל בסנסרן עם הרמזור בכיוון נסיעת הנאשם וכי היה על הנאשם לחתן זכות קדימה להולכת רגלי שהייתה על שפת המדרוכה, גם אם לא ירדה לככש.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, ביצע פנית פרסה בצומת, אפשר להולך רגל, אף שהיה חזה באור אדום, לחצות את מעבר החציה ואז חידש נסיעתו ורק לאחר מכן, החלה הולכת רגל עם עגללה, לחצות את מעבר החציה. לגרסתו, הולכת الرجل הייתה במרחק של 15 מטרים ממנו, כאשר נסע.

דין והכרעה

לאחר שבchnerתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעם ושמעתן עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המוחשית לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, כיוון נסיעת הנאשם וכיוון חציית הולכי الرجل וכן, ציין כי שמר על קשר עין עם הנאשם, עד לעצרתו. עדותו של העד נתמכה באופן חד משמעי, על ידי תיעוד העבירה ב-ת/2.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. גרסת הנאשם מأدך, לא הייתה עקבית. בדיון ההקראה, טען כי היה הולך الرجل, מרחק של 3 נטibus ממנה ואילו בדיון ההוכחות, טען כי הייתה הולכת רגל עם עגללה, במרחק של 15 מטרים ממנה, כל זאת כאשר ת/2, מתעד את ביצוע העבירה באופן ברור, כמפורט בפרוטוקול.

מל' האמור לעיל, אני קובעת כי במאשינה עמדה בנTEL המוטל עליה והוכיחה את ביצוע העבירה על ידי הנאשם, ברמה הנדרשת במשפט פלילי ולכן, מרשיעה את הנאשם במוחש לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ט אב תש"פ, 09 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים